

Zn. SPR-6671/10-6

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 16. prosince 2010 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: **Sportovní klub** [redacted], v souvislosti se zpracováním osobních údajů svých návštěvníků a zaměstnanců, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., monitoroval od roku 2005 do září 2010 kamerovým systémem se záznamem prostory v pánských a dámských šatnách u bazénu a ve fitness a prostory stolového zařízení na terase plaveckého areálu na adrese [redacted], a to bez souhlasu subjektů údajů, dále uchovával osobní údaje po dobu 5 dnů, která není dobou nezbytnou k účelu jejich zpracování, a dále předem písemně neoznámil Úřadu pro ochranu osobních údajů skutečnost, že hodlá zpracovávat osobní údaje,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů, aniž by byla naplněna některá z výjimek stanovených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.,

dále porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování,

a dále porušil povinnost stanovenou v § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost písemně oznámit Úřadu před zpracováním osobních údajů tuto skutečnost Úřadu pro ochranu osobních údajů,

čímž spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. d), e) a i) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů mimo případy uvedené v zákoně, uchovával osobní údaje po dobu delší než nezbytnou k účelu zpracování a nesplnil oznamovací povinnost podle tohoto zákona,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 10.000 Kč
(slovy deset tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. d), e) a i) zákona č. 101/2000 Sb. bylo zahájeno doručením příkazu Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-6671/10-3 ze dne 16. listopadu 2010, kterým byla účastníku řízení, **Sportovnímu klubu** [redacted], uložena v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokuta ve výši 10.000 Kč, a dále dle § 79 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb. povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Podáním odporu ze dne 24. listopadu 2010, který obdržel Úřad pro ochranu osobních údajů dne 26. listopadu 2010, byl uvedený příkaz zrušen a pokračovalo správní řízení č. j. SPR-6671/10 vedené se **Sportovním klubem** [redacted] [redacted] pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. d), e) a i) zákona č. 101/2000 Sb. Ke skutkovému stavu, který je předmětem správního řízení, se účastník řízení nevyjádřil.

V podaném odporu účastník řízení sdělil, že na základě kontrolního protokolu zn. INSP2-6249/08-14 ze dne 8. září 2010 provedl okamžitě odstranění kamerového systému, neboť nemohl splnit podmínky uložené mu v opatřeních k nápravě, a to především z ekonomických důvodů. Sama demontáž celého kamerového systému si vyžádala určité finanční prostředky, neboť sportovní areál je značně velký a rozsáhlý. Účastník řízení požadoval instalaci kamerového systému jen za účelem zvýšení bezpečnosti návštěvníků a členů klubu a ochrany majetku. Podstatnou záležitostí je skutečnost, že objekt neleží v obytné zástavbě a je přes okolní pozemky poměrně volně přístupný ze všech stran. Instalace kamerového systému měla za následek i značné snížení trestné činnosti formou krádeží, vloupáním či vandalismem a z toho pramenících následných škod na majetku či věcech poškozených. Účastník řízení je neziskovou organizací, jejímž hlavním předmětem činnosti je výchova a příprava sportovně talentované mládeže v jednotlivých sportovních odvětvích. S tím souvisí i ekonomické zajištění účastníka řízení, protože hlavním příjmem jsou dotace a granty od orgánů státní správy, dotace prostřednictvím ČSTV, příspěvky členů klubu a v menší míře pronájem vlastního tělovýchovného zařízení. Uložená pokuta včetně nákladů řízení způsobí účastníkovi řízení ekonomické těžkosti v době, která je pro sport a tělovýchovu za poslední období nejsložitější. Účastník řízení požádal o prominutí pokuty.

Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení v souvislosti se zpracováním osobních údajů svých návštěvníků a zaměstnanců, za účelem zvýšení bezpečnosti

návštěvníků, ochrany jejich majetku a majetku účastníka řízení, monitoroval od roku 2005 do září 2010 kamerovým systémem výše uvedený plavecký areál. Kamery č. 1 a 2 byly instalovány na plášti plaveckého areálu a zabíraly parkoviště před plaveckým areálem. Kamery č. 3, 4, 5 a 6 byly instalovány v pánských a dámských šatnách u bazénu a zabíraly celý prostor šaten, tedy uzamykatelné skříňky i osoby, které se v prostoru šaten pohybovaly a převlékaly. Kamera č. 7 byla instalována v hale s bazénem a zabírala většinu prostoru haly včetně bazénu, přičemž rozlišení záběru neumožňovalo identifikaci konkrétních fyzických osob. Kamery č. 8, 9, 10 a 11 byly instalovány ve čtyřech šatnách fitness, tyto kamery zabíraly celý prostor šaten, tedy uzamykatelné skříňky i osoby, které se v šatně pohybovaly a převlékaly. Kamery č. 12, 13 a 14 byly instalovány v baru u fitness a v prostorách fitness. Kamera č. 15 byla instalována v hale sousedící s terasou se stolovým zařízením provozovny občerstvení a zabírala stolové zařízení na terase. Z kamer č. 1, 2, 12, 13 a 14 nebyly pořizovány záznamy.

Řídící jednotka byla umístěna v [REDAKCE]
Přístup k řídicí jednotce měl vedoucí provozu a provozní prostřednictvím klíče, který byl uchovávan v [REDAKCE] Záznamy byly uchovávány po dobu cca 5 dní a poté byly automaticky mazány zpětně od nejstaršího záznamu.

Informace o provozu kamerového systému se záznamem byla návštěvníkům podávána při vstupu do areálu prostřednictvím dvou informačních tabulí ve znění „Parkoviště je střeženo průmyslovými kamerami nepřetržitě“, dále byla informace o provozu kamerového systému umístěna v šatnách. Zaměstnanci byli informováni o provozu kamerového systému na provozních poradách a prostřednictvím provozního řádu účastníka řízení. Nájemci byli o provozu kamerového systému se záznamem informováni prostřednictvím dodatku k nájemní smlouvě.

Účastník řízení nebyl registrován jako správce osobních údajů v registru správců osobních údajů.

V případě provozování kamerového systému se záznamem účastníkem řízení jde o zpracovávání osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb.

Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, určil účel a prostředky zpracování osobních údajů, provádí zpracování těchto údajů a odpovídá za ně, je tedy ve vztahu k osobním údajům osob, vstupujících do předmětného bytového domu, jejich správcem ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. a odpovídá za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Provozování kamerového systému je považováno za zpracování osobních údajů, pokud je vedle kamerového sledování prováděn záznam pořizovaných záběrů, nebo jsou v záznamovém zařízení uchovávány informace a zároveň účelem pořizovaných záznamů, případně vybraných informací, je jejich využití k identifikaci fyzických osob v souvislosti s určitým jednáním. K instalaci kamerových systémů správní orgán obecně uvádí, že je lze s ohledem na jejich zvláštní charakter a možnosti zneužití pořizovaných záznamů, což umožňuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektu údajů, použít až teprve tehdy, pokud jsou méně invazivní prostředky (jako je např. přijetí jiných mechanických opatření) nedostačující. Jinými slovy, je třeba v jednotlivých případech uplatňovat zásadu přiměřenosti s ohledem na sledované účely, která zahrnuje povinnost minimalizace získávaných údajů na straně správce údajů. Ze zásady přiměřenosti tak vyplývá, že kamerové systémy lze použít v případě, že se jiná opatření směřující k prevenci, ochraně nebo zabezpečení fyzické povahy, která nevyžadují pořizování obrazových záznamů, ukáží být nedostatečnými a nebo nepoužitelnými s ohledem na správcem prezentované legitimní účely.

Podle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. může správce osobních údajů zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat pouze v případech uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Účastník řízení neprokázal souhlas subjektů údajů se zpracováním jejich osobních údajů kamerovým systémem a zpracování nelze podřadit pod žádnou z výjimek uvedených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., když nelze aplikovat ani v úvahu přicházející ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., kdy může správce zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby. Při aplikaci této výjimky z obecné povinnosti správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů platí současně také věta za středníkem citovaného ustanovení, která uvádí, že takovéto zpracování nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života.

Tuto výjimku lze použít pouze v případě, pokud kamerový záznam skutečně naplňuje deklarovaný účel, zpracovávání osobních údajů je nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce a zároveň je zachován při zásahu do práva na soukromí princip proporcionality. Správní orgán došel k závěru, že shora uvedeným kritériím nevyhovuje zpracování osobních údajů kamerami č. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11 a 15. Z hlediska umístění a účelu zpracovávání záznamů z kamerového systému vyplývá, že aplikovat výjimku dle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. lze pouze v případě kamery č. 7, která je instalována v hale s bazénem, a to proto, že tato kamera neumožňuje identifikovat konkrétní osoby. Pokud se jedná o kamery č. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10 a 11, zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému v šatnách, kde se návštěvníci převlékají, je nepochybně velkým zásahem do jejich práv na ochranu soukromého a osobního života. Návštěvníkům je sice dle podávané informace umožněno převléknout se v převlékací kabině, nebo ve sprchách, avšak vzhledem k počtu kabin, jejich jinému využití účastníkem řízení a vzhledem k tomu, že kabinky jsou pouze v šatnách u bazénu, nelze tato opatření považovat za dostatečná pro zajištění alespoň minimální míry soukromí. Návštěvníci jsou zjevně nuceni převlékat se v zorném poli kamer. Kamera č. 15, která je instalována na terase sleduje návštěvníky a ostatní osoby, které se nacházejí na terase a využívají restaurační zařízení. Ochrana práv a právem chráněných zájmů

účastníka řízení při zpracování osobních údajů prostřednictvím shromažďování záznamů z kamerového systému je zaměřena na případné odhalování nezákonného jednání, spočívajícího v drobných krádežích, poškozování majetku nebo nevhodného chování. Takto stanovený právem chráněný zájem je však ve značném nepoměru s právem sledovaných osob na ochranu soukromého a osobního života, tedy právem, aby nebyly pořizovány obrazové ani zvukové záznamy jejich jednání. Účastník řízení určil účel zpracování osobních údajů jako ochranu svého majetku a majetku návštěvníků a zajištění bezpečnosti v prostorách sportovního areálu. Z povahy provozu kamerového systému je zřejmé, že záznam z takového systému nemůže zajistit ochranu majetku ani bezpečnost, lze jej pouze použít jako prostředek pro odhalení pachatele. Při použití zásady přiměřenosti je zřejmé, že účastníkem řízení využité právo na ochranu majetku a zdraví je v daném případě zjevně nižší nežli právo na ochranu soukromého a osobního života subjektů údajů.

Nadto šlo v některých prostorách o pracoviště zaměstnanců, kde není závažný právem chráněný zájem, a není zde ani závažný důvod spočívající ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele a proto je zpracování osobních údajů zaměstnanců také v rozporu s § 316 odst. 2 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, dle kterého zaměstnavatel nesmí bez závažného důvodu spočívajícího ve zvláštní povaze činnosti zaměstnavatele narušovat soukromí zaměstnance na pracovištích a ve společných prostorách zaměstnavatele tím, že podrobuje zaměstnance otevřenému nebo skrytému sledování.

Dále je účastník řízení povinen dodržovat povinnost vyplývající z § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví, že správce je povinen uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Doba uchovávání dat by neměla přesáhnout časový limit maximálně přípustný pro naplnění stanoveného účelu, kterým je zajištění bezpečnosti. Sportovní areál je v provozu 7 dní v týdnu, v případě nežádoucího jednání návštěvníků nebo vzniku majetkové škody lze vzhledem k provozní době očekávat, že takové incidenty budou odhaleny okamžitě, nejpozději však následujícího dne. Dobu cca 5 dnů, po kterou jsou záznamy uchovávány, nelze tedy považovat za přiměřenou. Z uvedených důvodů lze za přiměřenou dobu, nezbytnou k dosažení účelu stanoveného účastníkem řízení, považovat uchovávání záznamů z kamerového systému po dobu maximálně 2 pracovních dnů, neboť při každodenním provozu lze jednotlivé excesy zjistit a následně dokumentovat kamerovým záznamem téměř neprodleně.

Dále je účastník řízení povinen dodržovat povinnost vyplývající z § 16 zákona č. 101/2000 Sb., který stanoví, že ten, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje nebo změnit registrované zpracování podle tohoto zákona, s výjimkou zpracování uvedených v § 18, je povinen tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu před zpracováním osobních údajů, když na účastníka řízení se tato výjimka nevztahuje. Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení neprovedl do zahájení správního řízení registraci dle § 16 zákona č. 101/2000 Sb.

K předmětu správního řízení a k podanému odporu je nutno konstatovat, že skutkový stav byl prokázán a účastník řízení v souladu s § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. neprokázal, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil, a nelze tedy konstatovat, že za správní delikt neodpovídá, a nelze sankci neuložit.

Správní orgán tedy považuje skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnosti stanovené v § 5 odst. 2, § 5 odst. 1 písm. e) a § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce bylo jako k okolnosti zvyšující závažnost jednání účastníka řízení přihlédnuto k tomu, že zpracovával za předemné období velké množství osobních údajů většího počtu osob a dále k době, po kterou trval nezákonný stav. Jako k okolnosti snižující závažnost jednání účastníka řízení bylo přihlédnuto k tomu, že nebylo prokázano další neoprávněné zpracování osobních údajů. K vyjádření účastníka řízení správní orgán uvádí, že uložená sankce je na samé spodní hranici zákonné sazby a její výše je tedy přiměřená jak závažnosti jednání účastníka řízení, tak jeho ekonomické situaci. S ohledem na veškeré uvedené okolnosti byla stanovena sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 16. prosince 2010

otisk
úředního
razítka

Daniel Pospíšil
ředitel odboru správních činností

: